

Трябва да кажем, че скъсяването на Скалигеровата хронология, предлагано от Хериберт Илиг, е с изключително ЛОКАЛЕН ХАРАКТЕР. Тоест засега Хериберт Илиг и немските му колеги смятат, че разкритите от тях противоречия в Скалигеровата история могат да се отстранят с неголеми уточнения в някои нейни раздели. Според тях например ще е достатъчно да се „зачеркнат“ триста години от историята на средновековна Европа и нещата ще отидат на местата си. Но нашите трудове показват, че подобно дребно, локално задраскване е съвсем недостатъчно. Ние твърдим, че цялата постройка на Скалигеровата хронология преди XIII–XIV в. трябва да се преразгледа.

Книгата на Гунар Хейнсон (Gunnar Heinsohn) и Хериберт Илиг „Кога са живяли фараоните?“ [1186] поставя въпроса за вярността на скалигеровата хронология по отношение на „древен“ Египет. Трябва да отбележим, че немските учени избягват да цитират трудовете на Н. А. Морозов (от началото на XX в.), по-конкретно – труда му „Христос“, публикуван през 1924–1932 г. [544]. В него Н. А. Морозов не само подлага на съмнение цялата хронология на „древния“ Египет, но посочва и многобройните „слепвания“ от различни египетски династии, доказва и необходимостта от скъсяването на „древната“ египетска история. За съжаление, трудовете на Н. А. Морозов навремето не са преведени на английски и немски език, единственото изключение е немският превод на книгата му „Откровение в бурята“. В изброените трудове на немските учени няма никакви препратки към книгите на Н. А. Морозов, макар че ние неведнъж ги насочихме към неговите изследвания. Хериберт Илиг и колегите му упорито отказват да ги използват. И едва след създаването на алтернативен Исторически салон в Германия, ръководен от професор Е. Я. Габович, името на Н. А. Морозов най-после прозвуча в дискусиите на немските учени.

Ще отбележим и книгата на Гунар Хейнсон „Асирийските царе като персийски царе“ [1185], в която той разкрива някои паралели между „древната“ асирийска история и „древната“ персийска история. Но Гунар Хейнсон не поставя въпроса за преноса на тези събития в средните векове. Според него и двете монархии трябва да останат в „дълбоката древност“, което не е правилно.

Интерес представлява книгата на Християн Блос (Christian Bloss) и Ханс Улрих Нимиц (Hans Ulrich Niemitz) с многозначителното заглавие „Крахът на С-14“ [1038]. Авторите изброяват куп доказателства, които подлагат на съмнение самата възможност за прилагане на радиовъглеродния метод (в сегашното му състояние), както и на дендрохронологичния метод за датироване на исторически образци. Вж. на тази тема [1491].